

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE j 968

25 OCTOBRE 1968

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas, pour l'assistance mutuelle entre les administrations douanières respectives, et des Protocoles, signés à Rome, le 7 septembre 1968.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. -- Généralités.

Les Etats membres de la Communauté Economique Européenne forment une union douanière qui sera réalisée le 1er juillet 1968 par la suppression des droits de douane dans le trafic entre ces Etats et par l'application intégrale du tarif douanier commun. Dans une union douanière, une coopération étroite et loyale des Administrations douanières nationales est indispensable pour assurer la perception exacte des droits et pour permettre la prévention, la recherche et la répression des infractions aux lois douanières. Une telle coopération ne sert pas uniquement les intérêts fiscaux, mais également les intérêts légitimes du commerce, de l'industrie et de l'agriculture; en effet, une application inégale des prescriptions douanières communes peut conduire à des détournements de trafic, inopportuns et les importations illégales sont de nature à porter préjudice aux conditions de la libre concurrence.

Le Traité instituant la Communauté Economique Européenne autorise la Commission à régler les méthodes de coopération entre les Administrations douanières dans certains cas de circulation de marchandises entre les Etats membres (art. 10), mais il ne contient pas de dispositions générales concernant l'assistance mutuelle entre les Administrations douanières nationales.

Une Recommandation du Conseil de Coopération Douanière du 5 décembre 1953 sur l'assistance mutuelle administrative prévoit que, sur demande expresse d'un Etat mem-

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING t 968

25 OKTOBER 1968

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italie, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douane administraties, en van de Protocollen, ondertekend te Rome op 7 september 1967.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. - Algemeen.

De Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap vormen een douane-unie die op 1 juli 1968 tot stand komt door de afschaffing van de douanerechten in het verkeer tussen die Staten en door de integrale toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief. In een douane-unie is een nauwe en loyale samenwerking van de nationale douane-administraties onontbeerlijk voor de juiste heffing van de rechten en ter voorkoming, opsporing en bestrijding van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten. Zulke samenwerking dient niet alleen de fiscale belangen, maar eveneens de rechtmatige belangen van handel, nijverheid en landbouw; inderdaad, een ongelijke toepassing van de gemeenschappelijke douanevoorschriften kan leiden tot een ongewenst verleggen van het handelsverkeer en frauduleuze invoer kan de voorwaarden tot vrije concurrentie ontwrichten.

Het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap machtigt de Commissie ertoe vast te stellen op welke wijze de samenwerking tussen de douaneadministraties in sommige gevallen van goederenverkeer tussen Lid-Staten zal geschieden (art. 10), maar het bevat geen algemene bepalingen inzake wederzijdse bijstand tussen de nationale douane-administraties.

Een Aanbeveling van de Internationale Douaneraad van 5 december 1953 betreffende de wederzijdse administratieve bijstand bepaalt dat, op uitdrukkelijk verzoek van een

bre. un autre État membre exercera une surveillance spéciale sur les marchandises de contrebande, les moyens de transport utilisés à cette fin et les personnes connues comme fraudeurs, et communiquera toute information pertinente dont il dispose au sujet d'une infraction douanière. La Recommandation prescrit également la communication de renseignements concernant des moyens et méthodes de fraude, l'échange de listes de marchandises faisant l'objet d'un trafic frauduleux et l'instauration de contacts directs entre les services des recherches des États membres. Toutefois, cette Recommandation règle la coopération entre des États dont les marchés nationaux restent distincts et de ce fait elle ne répond pas aux besoins spéciaux d'une union douanière. De plus, les États membres de la Communauté Economique Européenne n'ont pas tous accepté ladite Recommandation sans réserves. Ainsi, en ce qui concerne la transmission d'informations relatives à des fraudes, la Belgique s'est réservée d'examiner, pour chaque cas déterminé, si l'obligation du secret professionnel ne s'oppose pas à cette transmission.

En vue de créer une base juridique pour l'assistance mutuelle entre les Administrations douanières des six États précités, la conclusion d'une Convention s'avérait nécessaire. La Convention a été signée à Rome le 7 septembre 1967.

La Convention prévoit une assistance mutuelle:

- a) pour l'exacte perception des droits de douane et autres taxes à l'importation et à l'exportation;
- b) pour la prévention, la recherche et la répression des infractions aux lois douanières.

La Convention règle en détail l'étendue de l'assistance, en se limitant toutefois aux mesures absolument nécessaires pour une coopération efficace.

La présente Convention, qui s'occupe essentiellement de l'assistance administrative, ne porte atteinte en rien aux accords ou conventions d'entraide judiciaire.

II. - Commentaire des articles.

Articles 1er et 2.

L'article 2 donne la définition du terme « lois douanières » au sens de la Convention. On entend par « lois douanières » toutes les dispositions relatives à l'importation, à l'exportation et au transit, qui concernent soit les droits de douane et les autres taxes, soit les mesures de prohibition, de restriction et de contrôle applicables aux marchandises franchissant la frontière. Les prélèvements créés en application du Traité C. E. E. appartiennent également à la catégorie des « droits de douane » au sens de la Convention. Le terme « autres taxes » comprend notamment les droits d'accise perçus à l'importation.

Le terme « perception » figurant dans l'article 1er, § 1er et dans d'autres dispositions de la Convention (d. art. 1) doit recevoir une interprétation extensive et vise p. ex. aussi les restitutions éventuelles des droits et taxes précités.

Selon la Convention les Administrations douanières des États membres s'engagent à se prêter assistance. La compétence des Administrations douanières nationales est toutefois réglée d'une manière différente dans chaque État membre. En France, par exemple, l'exécution des lois douanières au sens de la Convention appartient exclusivement à l'Administration douanière: par contre, dans les

Lid-Staat, een andere Lid-Staat een bijzonder toezicht zal houden op de smokkelwaren, op de bij de fraude gebruikte vervoermiddelen en op de personen die als smokkelaar bekend staan, en kennis zal geven van alle gepaste gegevens die hij bezit betreffende een douanemisdrijf. De Aanbeveling bevat eveneens bepalingen omtrent het mededelen van gegevens nopens middelen en methoden van fraude, het uitwisselen van lijsten betreffende goederen die het voorwerp van fraude zijn en het instellen van rechtstreekse contacten tussen de opsporingsdiensten van de Lid-Staten. Die Aanbeveling regelt evenwel de samenwerking tussen Staten waarvan de nationale markten afzonderlijk blijven en beantwoordt diensgevolge niet aan de speciale behoeften van een douane-unie. Bovendien hebben niet alle Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap gezegd de Aanbeveling zonder voorbehoud aanvaard. Aldus heeft België wat het mededelen van gegevens nopens de fraude betreft, zich voorbehouden, voor elk geval afzonderlijk, te onderzoeken of de verplichtingen tot beroepsgeheim zich niet tegen die mededeling verzet.

Met het oog op het scheppen van een juridische basis voor de wederzijdse samenwerking tussen de douane-administraties van de zes voormelde Staten, bleek het sluiten van een Overeenkomst noodzakelijk. De Overeenkomst werd te Rome ondertekend op 7 september 1967.

De Overeenkomst bepaalt een wederzijdse bijstand:

- a) voor de juiste heffing van de douanerechten en andere wegens in- of uitvoer geheven belastingen;
- b) ter voorkoming, opsporing en bestrijding van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten,

De Overeenkomst regelt omstandig het toepassingsgebied van de bijstand, maar beperkt zich niettemin tot de maatregelen die volstrekt noodzakelijk zijn voor een doeltreffende samenwerking.

De onderhavige Overeenkomst, die hoofdzakelijk handelt over de administratieve bijstand, doet geen afbreuk aan de akkoorden of conventies betreffende de wederzijdse rechtshulp,

II. - Toelichting op de artikelen.

Artikelen 1 en 2.

Artikel 2 geeft de definitie van de term « douanewetten » in de betekenis van de Overeenkomst. Men verstaat onder « douanewetten » al de wettelijke bepalingen en voorschriften inzake de in-, uit- en doorvoer, die betrekking hebben, hetzij op de douanerechten en de andere belastingen, hetzij op de verbodsbepalingen, beperkingen en controlemaatregelen van toepassing op de goederen die de grens overschrijden. De heffingen ingesteld bij toepassing van het E. E. G.-Verdrag behoren eveneens tot de categorie van de « douanerechten » in de betekenis van de Overeenkomst. De term « andere belastingen » omvat namelijk de accijns bij invoer.

Aan de term « heffing » die voorkomt in artikel I, § 1, en in andere bepalingen van de Overeenkomst (cf. art. 4) moet een ruime betekenis worden gegeven, want hij doelt, onder meer ook op de eventuele restituties van vorenvermelde rechten en belastingen.

Volgens de Overeenkomst verbinden de douaneadministraties van de Lid-Staten er zich toe elkander bijstand te verlenen. De bevoegdheid van de nationale douaneadministraties is echter in elke Lid-Staat op een verschillende wijze geregeld. In Frankrijk, bij voorbeeld, berust de uitvoering van de douanewetten in de betekenis van de Overeenkomst uitsluitend bij de administratie der douane; in de

autres Etats, d'autres Administrations sont totalement ou partiellement compétentes dans le domaine de l'exécution des mesures de prohibition, de restriction et de contrôle applicables aux marchandises franchissant la frontière et dans le domaine de la perception des prélèvements. En vue d'assurer l'uniformité dans l'application de la Convention (art., 101, § 1er et art., 2) ces autres Administrations sont considérées, elles aussi, comme Administrations douanières aux fins de la Convention (art., 1er, § 2). Ainsi, les droits et devoirs prévus par la Convention pour les Administrations douanières leur sont applicables et la Convention ne porte atteinte en rien à la répartition nationale des compétences dans chaque Etat.

Article 3.

En vue de faciliter la circulation des marchandises entre les Etats membres, les Administrations douanières s'efforceront d'harmoniser les attributions et les heures d'ouverture des bureaux de douane situés aux frontières communes.

Article 4.

Cette disposition règle l'assistance en matière de perception des droits de douane et autres taxes à l'importation et à l'exportation. Les renseignements utiles sont communiqués sur demande. Ces renseignements doivent avant tout faciliter l'établissement de la valeur en douane et la tarification des marchandises. Lorsque l'Administration douanière requise n'est pas à même de communiquer les renseignements demandés au vu des documents en sa possession, elle est tenue de procéder à des recherches comme s'il s'agissait d'une perception de droits au profit de son propre pays.

Articles 5 et 6.

Ces dispositions établissent des mesures de nature à prévenir les infractions aux lois douanières. Les administrations douanières échangent des listes de marchandises que l'expérience révèle comme susceptibles d'un trafic frauduleux (art. 5). Pour le surplus, ces Administrations font exécuter par leurs services locaux, en particulier dans le rayon des douanes, les mesures de surveillance énumérées à l'article 6, en vue de prévenir des fraudes au détriment d'un autre Etat membre et de signaler éventuellement les projets de fraude aux services douaniers de cet Etat (cf. art., 8). La restriction « dans toute la mesure du possible » prévue par l'article 6 vise aussi bien la possibilité juridique que la possibilité matérielle.

Article 7.

Dans de nombreux cas, l'exportation des marchandises donne lieu, soit à certains remboursements ou décharges, par exemple à l'exonération des droits d'accise ou à la restitution des droits d'entrée, soit à la libération du cautionnement, par exemple, en ce qui concerne les marchandises en transit ou les marchandises importées en franchise temporaire. Tout doute au sujet de l'exportation réelle de ces marchandises vers un autre Etat membre peut être dissipé si l'Administration douanière de celui-ci constate leur importation régulière. En conséquence, il est prévu que, sur demande, les Administrations douanières se communiquent de telles constatations.

overige Staten daarentegen, zijn andere administraties volledig of gedeeltelijk bevoegd inzake de uitvoering van de verbodsbepalingen, beperkingen en controlemaatregelen op goederen die de grens overschrijden of inzake de invordering van de heffingen. Om een gelijke toepassing van de Overeenkomst te verzekeren (art., 1, § 1 en art., 2) worden die andere administraties ook beschouwd als douaneadministraties (art. 1, § 2). Aldus zijn de rechten en de plichten die in de Overeenkomst zijn bepaald voor de douaneadministraties ook toepasselijk op die andere administraties en doet de Overeenkomst geen afbreuk aan de verdeling van de bevoegdheden in elke Staat,

Artikel 3.

Om het goederenverkeer tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken, zullen de douaneadministraties er naar streven de attributen en de uren van de openstelling van de aan de gemeenschappelijke grenzen gelegen douanekantoren met elkaar in overeenstemming te brengen,

Artikel 4.

Die bepaling regelt de bijstand inzake de heffing van douanerechten en andere belastingen bij in- en uitvoer. De nuttige gegevens worden op verzoek medegedeeld. Die gegevens moeten vooral de vaststelling van de douanewaarde en de tariefindeling van de goederen vergemakkelijken. Wanneer de aangezochte douaneadministratie de gevraagde gegevens niet kan mededelen op zicht van de in haar bezit zijnde documenten, moet zij een onderzoek instellen alsof het een invordering van rechten ten voordele van de eigen Staat betrof.

Artikelen 5 en 6.

Bij die bepalingen worden maatregelen getroffen om de strafbare feiten op het stuk van de douanewetten te voorkomen. De douaneadministraties wisselen lijsten uit van goederen, waarvan bekend is dat zij het voorwerp zijn van frauduleus verkeer (art., 5). Bovendien geven die administraties, in het bijzonder in de tolkring, hun plaatselijke diensten opdracht de in artikel 6 opgesomde maatregelen van toezicht uit te voeren, om fraude ter nadele van een andere Staat te voorkomen en om voorgenomen fraudes eventueel mede te delen aan de douanediens van die Staat (cf. art., 8). De beperking « in de mate van het mogelijke » voorkomend in artikel 6, doelt zowel op de juridische als op de materiële mogelijkheid.

Artikel 7.

In veel gevallen geeft de uitvoer van goederen aanleiding hetzij tot sommige terugbetalingen of afschrijvingen, bij voorbeeld vrijstelling van accijns of terugbetaling van invoerrecht, hetzij tot het vrijmaken van de borgtocht, bij voorbeeld, voor goederen in doorvoer of voor goederen ingevoerd met tijdelijke vrijstelling. Elke twijfel nopens de werkelijke uitvoer van die goederen naar een andere Lid-Staat kan worden weggenomen, wanneer de douaneadministratie van die Staat hun regelmatige invoer constateert. Bijgevolg wordt bepaald dat de douaneadministraties elkaar, op verzoek, zulke bevindingen mededelen.

Articles 8 à 10.

Afin d'être à même de combattre efficacement la fraude, les Administrations douanières se communiquent des données concrètes au sujet d'opérations suspectes (art. 8). échantent des renseignements de caractère général, notamment des renseignements relatifs aux nouveaux moyens et méthodes employés pour commettre des infractions (art. 9). et prennent des dispositions pour que leurs services de recherches soient en relations directes (art. 10). Ces mesures tendent aussi bien à prévenir qu'à découvrir les infractions.

Article 11.

Les recherches peuvent être facilitées et accélérées lorsque les agents enquêteurs consultent eux-mêmes les documents détenus par les offices douaniers d'un autre Etat membre. L'article 11 autorise cette consultation à la condition que l'Administration douanière de l'autre Etat membre y consente. L'Administration requise apprécie s'il convient de donner son consentement.

Article 12.

Dans certains pays, les constatations des agents des douanes ne peuvent généralement être utilisées en justice que lorsque ceux-ci sont entendus comme témoins. Les agents ne peuvent témoigner en justice au sujet de constatations faites dans l'exercice de leurs fonctions qu'avec l'autorisation de leurs chefs. L'article 12 prévoit que les Administrations douanières peuvent, sur demande, autoriser leurs agents à comparaître et à déposer comme témoins ou experts devant les tribunaux et autorisés d'un autre Etat membre. Les agents ne sont obligés de témoigner que dans les limites fixées par l'autorisation. L'article 12 ne porte atteinte en rien au droit de refuser un témoignage, qui leur revient indépendamment de leur qualité d'agents des douanes.

Articles 13 et 11.

Comme pour la perception des droits de douane (cf. art. 4, § 2), il est prévu que, pour l'instruction des infractions aux lois douanières au sens de la Convention, l'Administration douanière d'un Etat contractant fait procéder, sur demande de l'Administration douanière d'un autre Etat contractant, à toutes enquêtes officielles. Celles-ci sont faites évidemment dans le cadre des lois et règlements de l'Etat requis.

Dans certains Etats, l'Administration douanière jouit de pouvoirs très étendus et peut procéder, par exemple, à des saisies, à des perquisitions, etc. Si de telles mesures se révèlent nécessaires mais ne peuvent être prises que sur décision d'une autorité judiciaire, il ne serait donné éventuellement suite à la demande que dans le cadre des accords ou conventions d'entraide judiciaire. Il en serait de même pour des mesures de contrainte prises à l'égard des témoins ou des experts qui n'auraient pas déféré à une citation à comparaître.

Grâce à la connaissance des faits qu'ils possèdent, les agents enquêteurs de l'administration requérante peuvent souvent contribuer à l'éclaircissement plus rapide et plus complet de l'affaire. Pour cette raison, la Convention prévoit qu'ils peuvent être autorisés par les agents compétents de l'Administration requise à assister aux opérations de contrôle et d'enquête. Ils n'ont qu'un rôle consultatif, les

Artikelen 8 tot en met 10.

Om de fraude doeltreffend te bestrijden, delen de douane-administraties elkaar concrete gegevens mede betreffende verdachte handelingen (art. 8); zij wisselen inlichtingen van algemene aard uit, namelijk inlichtingen betreffende nieuwe middelen en methoden om strafbare feiten te begaan (art. 9); zij nemen maatregelen opdat hun opsporingsdiensten rechtstreeks met elkaar in betrekking zouden staan (art. 10). Die maatregelen strekken er zowel toe strafbare feiten te voorkomen als op te sporen,

Artikel 11.

De opsporingen kunnen vergemakkelijkt en bespoedigd worden, wanneer de met het onderzoek belaste ambtenaren zelf de documenten die berusten bij de douanekantoren van een andere Lid-Staat, raadplegen. Artikel 11 veroorlooft die raadpleging mits de douaneadministratie van de andere Staat hiermede instemt. De aangezochte administratie oordeelt of zij al dan niet haar toestemming kan geven.

Artikel 12.

In sommige landen kunnen de bevindingen van de douaneambtenaren, in de regel, slechts in rechte worden gebruikt wanneer die ambtenaren als getuigen worden gehoord. De ambtenaren mogen slechts in rechte getuigen betreffende de tijdens de uitoefening van hun functie bevonden feiten, als zij daartoe door hun chefs gemachtigd zijn. Artikel 12 bepaalt dat de douane-administraties, op verzoek, hun ambtenaren kunnen machtigen om als getuige of deskundige te verschijnen en op te treden voor de rechtbanken en de autoriteiten van een andere Lid-Staat. De ambtenaren dienen naar getuigenis af te leggen binnen de grenzen vastgelegd in de machtiging. Artikel 12 doet geen afbreuk aan het recht om niet te getuigen, dat hun, ongeacht de hoedanigheid van douaneambtenaren, toebehoort.

Artikelen 13 en 14.

zoals voor de heffing van de douanerechten (cf. art. 4, § 2), is bepaald dat, voor het onderzoek van de strafbare feiten op het stuk van de douanewetten in de betekenis van de Overeenkomst, de douane-administratie van een overeenkomstsluitende Staat, op verzoek van de douane-administratie van een andere overeenkomstsluitende Staat, alle ambtelijke onderzoeken doet instellen. Die ambtshandelingen worden verricht in overeenstemming met de wetten en voorschriften die in de aangezochte Staat van toepassing zijn.

In sommige Staten heeft de douaneadministratie uitgebreide bevoegdheden en kan zij, bij voorbeeld, overgaan tot inbeslagnemingen, huiszoekingen, enz. Indien zulke maatregelen noodzakelijk blijken, maar alleen kunnen worden genomen met machtiging van een gerechtelijke autoriteit, wordt er slechts eventueel gevolg gegeven aan het verzoek binnen het kader van de akkoorden of conventies betreffende de wederzijdse rechtshulp. Evenzo wordt gehandeld in verband met dwangmaatregelen ten opzichte van getuigen of experts die een dagvaarding om te verschijnen, niet hebben opgevolgd.

Dank zij hun kennis van bepaalde feiten, kunnen de opsporingsambtenaren van de verzoekende administratie er dikwijls toe bijdragen dat een zaak vlugger en vollediger wordt opgeklaard. Daarom bepaalt de Overeenkomst dat die ambtenaren met goedvinden van de bevoegde ambtenaren van de aangezochte Staat mogen aanwezig zijn bij de controle- of onderzoekshandelingen. Zij hebben slechts een

enquêtes et contrôles étant exécutés par les agents de l'Etat requis,

Article 15.

L'article 15 a pour but de préciser qu'il peut être fait état des renseignements et documents obtenus sur la base de la Convention (cf. également art. 20). Leur force probante et leur usage en justice (p. ex. la question de savoir si lecture peut être donnée à l'audience) dépend du droit national (art. 15. 2e phrase).

Article 16.

Cette disposition oblige les agents d'un Etat membre, qui, en exécution de la présente Convention, se trouvent sur le territoire d'un autre Etat membre, à justifier de leur qualité officielle; elle règle en même temps la protection qui leur est due et leur responsabilité en matière pénale (cf. articles 10, 11, 12, 14),

Article 17.

D'une manière générale, les actes ou décisions émanant des autorités douanières sont actuellement notifiés à l'étranger par la voie diplomatique. L'article 17 permet un mode de notification simplifié et plus expéditif.

Article 18.

Dans un but de simplification, il est renoncé à la restitution des frais exposés, sauf en ce qui concerne les indemnités, parfois élevées, accordées aux experts,

Article 19 et Protocole additionnel.

Ces dispositions déterminent pour quels motifs et dans quelles conditions l'assistance peut être refusée totalement ou partiellement. L'article 19 est basé sur l'article 2b de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959, aux termes duquel cette entraide peut être refusée si la Partie requise estime que l'exécution de la demande est de nature à porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de son pays. L'article vise donc des intérêts publics essentiels. L'assistance peut être refusée également dans le cas d'infractions ayant un caractère politique. Le § 1er du Protocole additionnel assure la protection du secret bancaire.

Les renseignements nécessaires pour la perception des droits et pour la recherche des infractions sont souvent relatifs aux opérations effectuées par des exportateurs ou des importateurs. Un refus général de fournir des renseignements en se référant au secret professionnel, industriel ou commercial limiterait fortement le champ d'application de la Convention. Toutefois, afin de pouvoir tenir compte des circonstances particulières à des cas spéciaux, le § 2 du Protocole additionnel permet à l'Administration requise de ne pas donner suite à une demande. En pareil cas, une discussion verbale a lieu, si l'Etat requérant le désire. On parviendra ainsi à limiter, aux seuls cas justifiés, le recours à la clause de réserve.

advieseren de rol, naar de onderzoeken en controles worden uitgeoefend door de ambtenaren van de aangezochte Staat.

Artikel 15.

Artikel 15 bepaalt dat de op grond van de Overeenkomst verkregen gegevens en documenten mogen worden benut (cf. ook art. 20). Hun bewijskracht en hun gebruik in rechtzitting (bijv. of lezing mag worden gegeven op de rechtzitting) hangen af van het nationaal recht (art. 15. 2^e zin),

Artikel 16.

Die bepaling verplicht de ambtenaren van een Lid-Staat die, bij toepassing van deze Overeenkomst, op het grondgebied van een ander Lid-Staat bevinden, hun ambtelijke kwalificatie aan te tonen: zij krijgen tevens de bescherming die zij genieten en hun strafrechtelijke aansprakelijkheid (cf. de artikelen 10, 11, 12, 14),

Artikel 17.

Hiervan worden de akten of de beslissingen die van de douane-autoriteiten uitgaan, doorzwaans langs diplomatieke weg in het buitenland betekend. Artikel 17 maakt een eenvoudiger en vlugger wijze en betekening mogelijk.

Artikel 18.

Eenvoudigheidshalve wordt afgezien van de terugbetaling van de gemaakte kosten, behalve wat de, soms hoge, aan deskundigen uitgekeerde vergoedingen betreft.

Artikel 19 en Aanvullend Protocol.

Die bepalingen vermelden men welke redenen en onder welke voorwaarden de bijstand geheel of gedeeltelijk kan worden geweigerd. Artikel 19 heeft, als grondslag artikel 2b van het Europees Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken, van 20 april 1959, volgens hetwelk die hulp hem worden geweigerd wanneer de aangezochte Partij oordeelt dat het voldoen aan de aanvraag op de soevereiniteit, de veiligheid, de openbare orde of andere wezenlijke belangen van haar land inbreuk kan maken. Het artikel beoogt dus wezenlijke publieke belangen. De bijstand kan ook worden geweigerd bij strafbare feiten die een politiek karakter hebben. Bij § 1 van het Aanvullend Protocol wordt de bescherming van het bankgeheim verzekerd,

De gegevens die noodzakelijk zijn voor de heffing van de rechten en voor de opsporing van de strafbare feiten hebben dikwijls betrekking op de verrichtingen van exporteurs of importeurs. Een algemene weigering om gegevens te verstrekken door zich te beroepen op het nijverheids-, handels- of beroepsgeheim, zou de toepassing van de Overeenkomst sterk beperken. Nochtans, om in speciale gevallen rekening te kunnen houden met bijzondere omstandigheden, staat § 2 van het Aanvullend Protocol de aangezochte Administratie toe geen gevolg te geven aan een verzoek. In zulk geval kan een bespreking plaats hebben, zo de verzoekende Staat zulks verlangt. Aldus zal het beroep op de uitzonderingsclausule tot de gewettigde gevallen worden beperkt.

Article 20.

Comme les renseignements et documents visés par la Convention sont souvent de nature confidentielle, il faudra veiller à en éviter un emploi abusif. En conséquence, le § 1er prévoit que les renseignements et documents obtenus ne peuvent, en principe, être utilisés qu'aux fins de la perception des droits de douane et autres taxes ou de la prévention, la recherche et la répression des infractions aux lois douanières. Ils peuvent, par exception, être communiquées à des personnes autres que celles qui sont appelées à les utiliser à ces fins, si l'autorité qui les a fournis y a expressément consenti et pour autant que la législation propre à l'autorité qui les a reçus ne s'y oppose pas. Ainsi, même lorsque la législation nationale d'un pays comporte l'obligation de fournir des renseignements à certaines autorités (par exemple, autorités judiciaires ou fiscales), cette obligation ne peut être remplie sans le consentement de l'autorité étrangère qui les a fournis, à moins que cela ne serve aux fins de la présente Convention. En particulier, les restrictions édictées par l'article 20 ne s'opposent pas à l'application des dispositions de l'article 15,

Le § 2 prévoit que les renseignements et documents fournis par un autre Etat membre jouissent de la protection (secret professionnel et fiscal) accordée aux renseignements et documents nationaux de même nature.

Article 21.

Cette disposition assure la réciprocité. Les Administrations douanières doivent s'abstenir de formuler des demandes d'assistance lorsque, dans le cas inverse, elles ne seraient pas en mesure de fournir l'assistance demandée.

Article 22.

Cette disposition prévoit que l'assistance s'effectue directement entre les Administrations douanières et que celles-ci fixent les modalités d'ordre technique en vue de l'application de la Convention.

Article 23.

La présente Convention n'exclut pas une coopération plus étroite sur la base d'accords ou arrangements bilatéraux ou multilatéraux.

Le § 2 détermine le champ d'application territorial de la Convention.

Articles 24 et 25.

Ces articles contiennent les dispositions finales usuelles concernant la ratification ou l'approbation, l'entrée en vigueur et la dénonciation de la Convention.

* . *

Un protocole signé également le 7 septembre 1967 autorise la Grèce à adhérer à la Convention. Au fur et à mesure que se réalisera l'Accord du 9 juillet 1961 créant une Association entre la Communauté Economique Européenne et la

Artikel 20.

Aangezien de door de Overeenkomst bedoeld gegevens en documenten vaak van vertrouwelijke aard zijn, moet er worden voor gewaakt dat geen misbruik wordt gemaakt. Bijgevolg bepaalt § 1 dat de verkregen gegevens en documenten, in principe, slechts mogen worden gebruikt voor de heffing van de douanerechten en andere belastingen of voor het voorkomen, opsporen en betuigen van de strafbare feiten op het stuk van de douanewetten. Uitzonderingsgewijs kunnen zij worden medegedeeld aan andere personen dan degenen die ze voor evenvermelde doeleinden mogen gebruiken, indien de autoriteit die ze heeft verstrekt, daar uitdrukkelijk mee heeft ingestemd en voor zover de wetgeving van de autoriteit die ze heeft ontvangen, er zich niet tegen verzet. Aldus zal, ook wanneer de nationale wetgeving van een land de verplichting oplegt om gegevens te verstrekken aan zekere autoriteiten (bijvoorbeeld, gerechtelijke en fiscale autoriteiten), die verplichting niet kunnen worden nagekomen zonder de toestemming van de vreemde autoriteit die ze heeft verstrekt, tenzij ze alleen dienen voor de doeleinden van onderhavige Overeenkomst. De beperkingen van artikel 20 staan verder de toepassing van de bepalingen van artikel 15 niet in de weg.

In § 2 is bepaald dat de door een andere Lid-Staat verstrekte gegevens en documenten de bescherming (fiscaal en beroepsgeheim) genieten die aan soortgelijke nationale gegevens en documenten wordt verleend.

Artikel 21.

Die bepaling verzekert de wederkerigheid. De douaneadministraties moeten er zich van onthouden bijstand te vragen indien zij, in het omgekeerde geval, niet in staat zouden zijn de gevraagde bijstand te verlenen.

Artikel 22.

Die bepaling houdt in dat de bijstand rechtstreeks geschiedt tussen de douane-administraties en dat deze de technische modaliteiten voor de toepassing van de Overeenkomst vaststellen.

Artikel 23.

Deze overeenkomst vormt een beletsel voor een nauwere samenwerking op grond van bilaterale of multilaterale akkoorden of overeenkomsten. In § 2 is het territoriaal toepassingsgebied van de Overeenkomst bepaald.

Artikelen 24 en 25.

Die artikelen bevatten de gebruikelijke slotbepalingen betreffende de bekrachtiging of de goedkeuring, de inwerkingtreding en de opzegging van de Overeenkomst.

" " "

Een protocol, eveneens ondertekend op 7 september 1967, machtigt Griekenland om tot de Conventie toe te treden. Naarmate de bepalingen van de Overeenkomst van 9 juli 1961 waarbij een associatie tot stand wordt gebracht

Grèce, cette adhésion s'avérera de plus en plus souhaitable.

Le Ministre des Affaires étrangères.

tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland, uitwerking verkrijgen, zal die toetreding meer en meer wenselijk zijn,

De Minister van Buitenlandse Zaken.

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur.

De Minister van Buitenlandse Handel.

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances.

De Minister van Financiën.

Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS,

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 6 août 1968, d'une demande d'avis sur un projet de loi «portant approbation de la convention entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas, pour l'assistance mutuelle entre les administrations douanières respectives, et des protocoles, signés à Rome le 7 septembre 1967», a donné le 12 août 1968 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation,

La chambre était composée de;

Messieurs: F. Lepage, président du Conseil d'Etat,
G. Holoye et Madame G. Ciselet, conseillers d'Etat,
G. Van Hecke et G. Amonstein, assesseurs de la section de législation,
M. Jacquemijn, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. Lepage.

Le rapport a été présenté par M. J. Fortpied, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier,

(15) M. JACQUEMIJN.

Le Président,

(s.) F. LEPAGE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiëkamer, de 6e augustus 1968 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douaneadministraties, en van de protocollen, ondertekend te Rome op 7 september 1967», heeft de 12^e augustus 1968 het volgende advies gegeven;

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit:

De Heren: F. Lepage, voorzitter van de Raad van State,
G. Holoye en Mevrouw G. Ciselet, staatsraden,
G. Van Hecke en G. Monstein, bijzitters van de afdeling wetgeving,
M. Jacquemijn, adjunct-greffier, greffier.

De overeenstemming tussen de Franse en Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. Lepage.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. Fortpied, substitut-auditeur-generaal.

De Griffier>

(get.) M. JACQUEMIJN.

De Voorzitter,

(get.) F. LEPAGE.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,**

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Finances,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

Article unique.

La Convention entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas, pour l'assistance mutuelle entre les administrations douanières respectives, et les Protocoles, signés à Rome le 7 septembre 1967, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 21 octobre 1968.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

*Le Ministre des Affaires étrangères.***P. HARMEL.***Le Ministre du Commerce extérieur.***H. FAYAT.***Le Ministre des Finances,*

Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

WETSONTWERP**BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierne wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Financiën.

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Financiën zijn gelast in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douaneadministraties, en de Protocollen, ondertekend te Rome op 7 september 1967, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 21 oktober 1968.

VAN KONINGSWEGE:

*De Minister van Buitenlandse Zaken,**De Minister van Buitenlandse Handel.**De Minister van Financiën,*

CONVENTION

entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas, pour l'assistance mutuelle entre les administrations douanières respectives.

Les Gouvernements des Etats membres de la Communauté Economique Européenne,

Considérant que les infractions aux lois douanières portent préjudice aux intérêts économiques et fiscaux de leurs pays respectifs, aussi bien qu'aux intérêts légitimes du commerce, de l'industrie et de l'agriculture, et qu'elles compromettent les buts des Traités instituant les Communautés Européennes,

Constatant qu'il importe, pour garantir l'application uniforme des régimes tarifaires prévus par ces Traités, d'assurer l'exacte perception des droits de douane.

Convaincus que la lutte contre les infractions aux lois douanières et la recherche d'une plus grande exactitude dans l'application des droits de douane seraient rendues plus efficaces par la coopération entre les Administrations douanières.

Soucieux d'assurer le développement et le fonctionnement de l'union douanière entre les Etats Contractants par une collaboration étroite des Administrations douanières,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1er.

1. Les Etats Contractants se prêtent mutuellement assistance, par l'intermédiaire de leurs Administrations douanières et dans les conditions exposées ci-après, en vue d'assurer l'exacte perception des droits de douane et autres taxes à l'importation et à l'exportation et de prévenir, rechercher et réprimer les infractions aux lois douanières.

2. Toutefois, si dans un Etat Contractant, la compétence pour l'exécution de certaines dispositions visées par la présente Convention appartient à une autorité autre que l'Administration douanière, cette autorité est considérée, comme Administration douanière aux fins de la Convention. A cet effet, les Etats Contractants se communiquent les informations utiles.

Article 2.

Aux fins de la présente Convention, on entend par lois douanières les dispositions légales et réglementaires relatives à l'importation, à l'exportation et au transit, qu'elles concernent soit les droits de douane ou toutes autres taxes, soit les mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle. L'expression «droits de douane» couvre également les prélèvements créés en application du Traité instituant la Communauté Economique Européenne.

Article 3.

Les Administrations douanières des Etats Contractants s'efforcent d'harmoniser les attributions et les heures d'ouverture des bureaux de douane situés à leurs frontières communes.

Article 4.

1. Les Administrations douanières des Etats Contractants se communiquent, sur demande, tous les renseignements susceptibles d'assurer l'exacte perception des droits de douane et autres taxes à l'importation et à l'exportation, et plus particulièrement ceux qui sont de nature à faciliter la détermination de la valeur en douane et de l'espèce tarifaire des marchandises.

2. Lorsque l'Administration requise ne dispose pas des renseignements demandés, elle fait procéder à des enquêtes dans le cadre des dispositions légales et réglementaires applicables dans son pays en matière de

OVEREENKOMST

tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douane administraties,

De Regeringen van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap,

Overwegende, dat strafbare feiten op het stuk van de douanewetten nadeel toebrengen aan de economische en fiscale belangen van hun onderscheiden landen alsook aan de rechtmatige belangen van handel, nijverheid en landbouw, en dat zij de doeleinden van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen in gevaar brengen,

Overtoezende, dat het, om eenvormige toepassing van bij die Verdragen voorziene tarieven te waarborgen, van belang is een [ulste heffing van douanerechten te verzekeren,

Ervon overtuigd, dat de strijd tegen strafbare feiten op het stuk van de douanewetten en het streven naar grotere [ulstheld in de toepassing van de douanerechten doeltreffender worden door samenwerking tussen de douaneadministraties,

Verlenende de ontwikkeling en de werking van de douane-unie tussen de Overeenkomstsluitende Staten veilig te stellen door nauwe samenwerking tussen de douaneadministraties,

Zijn het volpennā overeengekomen :

Artikel 1.

1. De Overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar wederzijds bijstand door tussenkomst van hun douaneadministraties en onder de hiernavermelde voorwaarden, ter verzekering van een [ulste heffing van douanerechten en andere wegens in- of uitvoer geheven belastingen, en ter voorkoming, opsporing en bestrijding van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten.

2. Indien evenwel, in een Overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid tot uitvoering van sommige bij deze Overeenkomst bedoelde bepalingen bij een andere autoriteit dan de douaneadministratie berust, wordt deze autoriteit voor de toepassing van de Overeenkomst als douaneadministratie aangemerkt. De Overeenkomstsluitende Staten verstrekken elkaar daartoe de nodige inlichtingen.

Artikel 2.

Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder douanewetten verstaan de wettelijke bepalingen en voorschriften inzake de in-, uit- en doorvoer, zowel die welke de douanerechten en alle andere belastingen betreffen als die welke de maatregelen inzake verboden, beperkingen en controle betreffen. De uitdrukking „douanerechten» omvat mede de heffingen welke bij toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap zijn ingesteld.

Artikel 3.

De douaneadministraties van de Overeenkomstsluitende Staten streven er naar de attributen en de uren van openstelling van de aan hun gemeenschappelijke grenzen gelegen douanekantoren met elkaar in overeenstemming te brengen.

Artikel 4.

1. De douaneadministraties van de Overeenkomstsluitende Staten doen elkaar, op verzoek, mededeling van alle gegevens welke de [ulste heffing van de douanerechten en andere wegens in- of uitvoer geheven belastingen kunnen verzekeren en meer in het bijzonder van die gegevens, welke de vaststelling van de douanewaarde en de tariefsoort van de goederen kunnen vergemakkelijken.

2. Indien de aangezochte administratie niet over de gevraagde gegevens beschikt, doet zij onderzoeken instellen binnen het raam van de wettelijke bepalingen en voorschriften welke in haar land van toepas-

perception des droits de douane et autres taxes à l'importation et à l'exportation.

Article 5,

Les Administrations douanières des Etats Contractants échangent des listes de marchandises connues faisant l'objet, à l'importation, à l'exportation ou en transit, d'un trafic effectué en infraction aux lois douanières,

Article 6,

L'Administration douanière de chaque Etat Contractant exerce, spontanément ou sur demande et dans toute la mesure du possible, une surveillance spéciale dans la zone d'action de son service:

e) sur les déplacements et plus particulièrement sur rentrée et la sortie de son territoire, des personnes soupçonnées de commettre professionnellement ou habituellement des infractions aux lois douanières d'un autre Etat Contractant;

b) sur les lieux où des dépôts anormaux de marchandises sont constitués, laissant supposer que ces dépôts n'ont guère d'autre but que d'alimenter un trafic en infraction aux lois douanières d'un autre Etat Contractant;

c) sur les mouvements de marchandises signalées par un autre Etat Contractant comme faisant l'objet d'un important trafic à destination de cet Etat en infraction à ses lois douanières;

d) sur les véhicules, embarcations ou aéronefs, soupçonnés d'être utilisés pour commettre des infractions aux lois douanières d'un autre Etat Contractant,

Article 7,

Les Administrations douanières des Etats Contractants se fournissent mutuellement, sur demande, tout certificat constatant que des marchandises exportées de l'un des Etats Contractants vers un autre Etat Contractant ont été régulièrement introduites dans le territoire de ce dernier Etat en précisant, éventuellement, le régime douanier sous lequel ces marchandises ont été placées.

Article 8,

L'Administration douanière de chaque Etat Contractant communique à l'Administration douanière d'un autre Etat Contractant, spontanément ou sur demande, sous forme de rapports, procès-verbaux ou copies certifiées conformes de documents, tous renseignements dont elle dispose au sujet d'opérations constatées ou projetées, constituant ou paraissant constituer une infraction aux lois douanières de ce dernier Etat.

Article 9,

L'Administration douanière de chaque Etat Contractant communique aux Administrations douanières des autres Etats Contractants tous renseignements susceptibles de leur être utiles, se rapportant aux infractions aux lois douanières et notamment à de nouveaux moyens ou méthodes employés pour les commettre: elle leur transmet des copies ou des extraits des rapports élaborés par ses services de recherches et relatifs aux procédés particuliers utilisés,

Article 10,

Les Administrations douanières des Etats Contractants prennent des dispositions pour que leurs services de recherches soient en relations directes en vue de faciliter, par l'échange de renseignements, la prévention, la recherche et la répression des infractions aux lois douanières de leurs pays respectifs.

Article 11,

Les fonctionnaires dûment autorisés de l'Administration douanière de l'un des Etats Contractants peuvent, avec l'accord de l'Administration douanière d'un autre Etat Contractant et aux fins de la présente Convention, recueillir dans les bureaux de cette dernière Administration tous renseignements ressortant des écritures, registres et autres documents détenus par ces bureaux pour l'application des lois douanières.

sing zijn bij de heffing van douanerechten en andere wettens in- of uitvoer geheven belastingen.

Artikel 5.

De douanerechtsinstanties van de Overeenkomstsluitende Staten wisselen lijstcn uit van goederen, waarvan bekend is dat ze bij de in- of uitvoer het voorwerp uitmaken van in strijd met de douanewetten plaatshebbende goederenverkeer.

Artikel 6,

De douaneadministratie van elke Overeenkomstsluitende Staat houdt, uit eigen beweging of op verzoek en in de mate van het mogelijke, binnen haar dienstgebied een bijzonder toezicht:

e) op de bewegingen, inzonderheid op het betreden en het verlaten van het grondgebied, van personen die er van worden verdacht beroepsmatig of herhaaldelijk strafbare feiten te beqaan op het stuk van de douanewetten van een andere Overeenkomstsluitende Staat;

b) op de plaatsen waar abnormale voorraden goederen worden aangelegd teri aanzien waarvan het vermoeden bestaat dat deze slechts dienen voor een verkeer dat in strijd is met de douanewetten van een andere Overeenkomstsluitende Staat;

c) op de verplaatsingen van goederen ten aanzien waarvan door een andere Overeenkomstsluitende Staat is medegedeeld dat ze het voorwerp uitmaken van een voor deze Staat bestemd omvangrijk verkeer dat in strijd is met zijn douanewetten;

d) op voertuigen, schepen of luchtvaartuigen waarvan vermoed wordt dat ze worden gebruikt voor het beqaan van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten van een andere Overeenkomstsluitende Staat;

Artikel 7.

De douaneadministraties van de Overeenkomstsluitende Staten verschaffen elkaar, op verzoek, elk certificaat waarin wordt vastgesteld dat goederen, welke uit een Overeenkomstsluitende Staat naar een andere Overeenkomstsluitende Staat zijn uitgevoerd, op regelmatige wijze het grondgebied van deze laatste Staat zijn binnengebracht en waarin, in voorkomend geval, het douaneregime is aangeduid waaronder de goederen zijn aangegeven,

Artikel 8.

De douaneadministratie van elke Overeenkomstsluitende Staat doet uit eigen beweging of op verzoek, aan de douaneadministratie van een andere Overeenkomstsluitende Staat mededeling, in de vorm van rapporten, processen-verbaal of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van documenten, van alle gegevens waarover zij beschikt met betrekking tot vastgestelde of voorgenomen handelingen welke een strafbaar feit op het stuk van de douanewetten van laatsbedoelde Staat uitmaken of doen vermoeden.

Artikel 9.

De douane-administratie van elke Overeenkomstsluitende Staat doet aan de douaneadministraties van de andere Overeenkomstsluitende Staten mededeling van alle gegevens welke hun van nut kunnen zijn en welke betrekking hebben op strafbare feiten op het stuk van de douanewetten en in het bijzonder op nieuwe middelen of werkwijzen aangewend om deze te begaan; zij zendt hun afschriften van of uittreksels uit de rapporten opgemaakt door haar opsporingsdiensten welke betrekking hebben op aangewende bijzondere handelwijzen,

Artikel 1a.

De douaneadministraties van de Overeenkomstsluitende Staten stellen haar opsporingsdiensten in de gelegenheid rechtstreekse betrekkingen te onderhouden om door uitwisseling van gegevens de voorkoming, opsporing en bestrijding van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten van hun onderscheiden landen te vergemakkelijken.

Artikel 11.

De ambtenaren van de douaneadministratie van een Overeenkomstsluitende Staat kunnen, mits behoorlijk gemachtigd en met toestemming van de douaneadministratie van een andere Overeenkomstsluitende Staat, voor de doeleinden van deze Overeenkomst, op de kantoren van laatsbedoelde administratie gegevens putten uit de geschriften, registers en andere documenten welke aldaar berusten voor de toepassing van

Ces fonctionnaires sont autorisés à prendre copie de ces écritures, registres et autres documents.

Article 12.

Sur demande des tribunaux ou autorités d'un Etat Contractant, saisi d'infractions aux lois douanières, les Administrations douanières des autres Etats Contractants peuvent autoriser leurs agents à comparaître comme témoins ou experts, devant lesdits tribunaux ou autorités. Ces agents déposent, dans les limites fixées par l'autorisation, sur les constatations faites par eux au cours de l'exercice de leurs fonctions. La demande de comparution doit préciser notamment dans quelle affaire et en quelle qualité l'agent sera interrogé.

Article 13.

1. Sur demande de l'Administration douanière d'un Etat Contractant, celle de l'Etat requis fait procéder à toutes enquêtes officielles, notamment à l'audition des personnes recherchées du chef d'infraction aux lois douanières, ainsi que de témoins ou d'experts. Elle communique les résultats de ces enquêtes à l'Administration requérante.

2. Il est procédé à ces enquêtes dans le cadre des lois et règlements applicables dans l'Etat requis.

Article 14.

Les agents de l'Administration douanière d'un Etat Contractant compétents pour la recherche des infractions aux lois douanières peuvent, sur le territoire d'un autre Etat Contractant, avec l'accord des agents compétents de l'Administration douanière de cet Etat, assister aux opérations à effectuer par ces derniers en vue de la recherche et de la constatation de pareilles infractions lorsque celles-ci intéressent la première Administration.

Article 15.

Les Administrations douanières des Etats Contractants peuvent faire état, à titre de preuve, tant dans leurs procès-verbaux, rapports et témoignages qu'au cours des procédures et poursuites devant les tribunaux, des renseignements recueillis et des documents consultés dans les conditions prévues par la présente Convention. La force probante de ces renseignements et documents, ainsi que l'usage qui en est fait en justice, dépendent du droit national.

Article 16.

Quand, dans les cas prévus par la présente Convention, les agents de l'Administration douanière d'un Etat Contractant se trouvent sur le territoire d'un autre Etat Contractant, ils doivent être en mesure de justifier à tout moment de leur qualité officielle. Ils jouissent sur ce territoire de la protection garantie aux agents de l'Administration douanière de cet Etat par les lois et règlements nationaux. Ils sont assimilés à ces derniers agents en ce qui concerne les conséquences pénales des infractions dont ils seraient l'objet et de celles qu'ils commettraient.

Article 17.

Sur demande de l'Administration douanière d'un Etat Contractant, celle de l'Etat requis notifie aux intéressés ou leur fait notifier par les autorités compétentes, en observant les règles en vigueur dans cet Etat, tous actes ou décisions émanant des autorités administratives et concernant l'application des lois douanières.

Article 18.

Les Etats Contractants renoncent de part et d'autre à toute réclamation pour la restitution des frais résultant de l'application de la présente Convention, sauf en ce qui concerne les indemnités versées aux experts

de douanewetten. Deze ambtenaren zijn gerechtigd afschrift te nemen van die geschriften, registers en andere documenten.

Artikel 12.

Op verzoek van de gerechtelijke instanties of de autoriteiten van een Overeenkomstsluitende Staat, belast met de vervolging of berechting van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten, kunnen de douaneadministraties van de andere Overeenkomstsluitende Staten hun ambtenaren machtigen om als getuige of deskundige voor die gerechtelijke instanties of autoriteiten te verschijnen. Binnen de grenzen vastgelegd in de machtiging, leggen deze ambtenaren getuigenis af met betrekking tot hetgeen zij in de uitoefening van hun functie hebben waargenomen. Het verzoek om verschijning moet in het bijzonder aangeven in welke aangelegenheid en in welke hoedanigheid de ambtenaar zal worden gehoord.

Artikel 13.

1. Op verzoek van de douaneadministratie van een Overeenkomstsluitende Staat gaat de douaneadministratie van de aangezochte Staat over tot ambtelijke onderzoeken en doet zij in het bijzonder personen, gezocht in verband met het plegen van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten, alsmede getuigen en deskundigen horen. Zij doet aan de veroordende administraties mededeling van de resultaten van deze onderzoeken.

2. Deze onderzoeken worden verricht in overeenstemming met de wetten en voorschriften welke in de aangezochte Staat van toepassing zijn.

Artikel 14.

De ambtenaren van de douaneadministratie van de Overeenkomstsluitende Staat, bevoegd tot opsporing van strafbare feiten op het stuk van de douanewetten, kunnen op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Staat, met goedvinden van de bevoegde ambtenaren van de douaneadministratie van die Staat, aanwezig zijn bij de ambtelijke handelingen welke die ambtenaren met het oog op het opsporen en het constateren van dergelijke feiten verrichten wanneer deze feiten voor de eerstbedoelde administratie van belang zijn.

Artikel 15.

De douaneadministraties van de Overeenkomstsluitende Staten kunnen zowel in hun processen-verbaal, rapporten en getuigenissen als bij procedures en vervolgingen in rechte de volgens de bepalingen van deze Overeenkomst verkregen gegevens en geraadpleegde documenten als bewijsmiddel aanvoeren. De bewijskracht van die gegevens en documenten alsmede het gebruik ervan in rechte worden door het nationale recht beheerst.

Artikel 16.

Wanneer de ambtenaren van de douaneadministratie van een Overeenkomstsluitende Staat zich, in de gevallen voorzien in deze Overeenkomst, bevinden op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Staat, moeten zij te allen tijde hun ambtelijke kwaliteit kunnen aantonen. Zij genieten op dit grondgebied de bescherming welke de wetten en voorschriften van deze Staat toekennen aan de ambtenaren van zijn douaneadministratie. Met betrekking tot de strafrechtelijke gevolgen van strafbare feiten welke ten aanzien van hen zouden worden begaan of welke zij zelf zonden begaan, staan zij gelijk met laatstbedoelde ambtenaren.

Artikel 17.

Op verzoek van de douaneadministratie van een Overeenkomstsluitende Staat gaat de douaneadministratie van de aangezochte Staat, met inachtneming van de in die Staat van kracht zijnde regels en door tusschkonst van de bevoegde autoriteiten, over tot het uitreiken of het doen uitreiken of betekenen aan de daarbij betrokkenen van alle stukken en beslissingen welke van administratieve autoriteiten afkomstig zijn en welke betrekking hebben op de toepassing van de douanewetten.

Artikel 18.

De Overeenkomstsluitende Staten doen over en weer afstand van iedere aanspraak op terugbetaling van de kosten welke uit de toepassing van deze Overeenkomst voortvloeien, behalve wat betreft de aan deskundigen uitgekeerde vergoedingen.

Article 19,

1. Les Administrations douanières des Etats Contractants ne sont pas tenues d'accorder l'assistance prévue par la présente Convention dans le cas où cette assistance est susceptible de porter préjudice à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de leur Etat.

2. Tout refus d'assistance doit être motivé.

Article 20,

1. Les renseignements, communications et documents obtenus ne peuvent être utilisés qu'aux fins de la présente Convention. Ils ne peuvent être communiqués à des personnes autres que celles qui sont appelées à les utiliser à ces fins que si l'autorité qui les a fournis y a expressément consenti et pour autant que la législation propre à l'autorité qui les a reçus ne s'oppose pas à cette communication.

2. Les demandes, renseignements, rapports d'expertise et autres communications dont l'Administration douanière d'un Etat Contractant dispose, en application de la présente Convention, bénéficient de la protection accordée par la loi nationale de cet Etat pour les documents ou renseignements de même nature.

Article 21,

Aucune demande d'assistance ne peut être formulée si l'Administration douanière de l'Etat requérant n'est pas en mesure, dans le cas inverse, de fournir l'assistance demandée.

Article 22,

L'assistance prévue par la présente Convention s'effectue directement entre les Administrations douanières des Etats Contractants. Ces Administrations fixent de concert les modalités pratiques d'application.

Article 23,

1. Les dispositions de la présente Convention ne mettent pas obstacle à l'application de l'assistance mutuelle plus étendue que certains Etats Contractants s'accordent ou s'accorderaient en vertu d'accords ou arrangements.

2. La présente Convention ne s'applique qu'aux territoires européens des Etats Contractants.

Article 24,

1. La présente Convention sera ratifiée ou approuvée et les instruments de ratification ou d'approbation seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères de la République Italienne, qui notifiera ce dépôt à tous les Etats signataires.

2. Elle entrera en vigueur, à l'égard des Etats Contractants ayant déposé les Instruments de ratification ou d'approbation, le premier jour du troisième mois qui suivra le dépôt du deuxième instrument de ratification ou d'approbation.

3. EU entrera en vigueur, à l'égard de tout Etat qui la ratifiera ou l'approuvera ultérieurement, le premier jour du troisième mois après le dépôt de son instrument de ratification ou d'approbation.

Article 25,

1. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

2. Tout Etat Contractant pourra la dénoncer, à tout moment, trois ans après qu'elle sera entrée en vigueur à l'égard dudit Etat, en adressant une notification au Ministère des Affaires Etrangères de la République Italienne, qui notifiera la dénonciation aux autres Etats Contractants.

3. La dénonciation prendra effet à l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date de réception de sa notification par le Ministère des Affaires étrangères de la République Italienne.

La présente Convention, rédigée en un exemplaire unique, en langue allemande, en langue française, en langue italienne et en langue néerlandaise, les quatre textes faisant également foi, sera déposée dans les

Artikel 19,

1. De douane-administraties van de Overeenkomstsluitende Staten zijn niet verplicht de ill de Overeenkomst voorziene bijstand te verlenen in de gevallen waarin deze bijstand zou kunnen leiden tot aantasting van de openbare orde of van andere wezenlijke belangen van hun Staat,

2. Elke weigering van bijstand wordt met redeneu omkleed.

Artikel 20,

1. De verkregen gegevens, mededelingen en documenten mogen slechts worden benut voor de doeleinden van deze Overeenkomst. Zij mogen aan andere personen dan hen die beïnvloed zijn met het gebruik van de gegevens voor die doeleinden alleen worden medegedeeld indien de autoriteit, die de gegevens heeft verstrekt, daartoe uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven en voor zover de wetgeving van de Staat van de autoriteit, die de gegevens heeft ontvangen, zich niet tegen een dergelijke mededeling verzet.

2. De verzoeken, gegevens, rapporten van deskundigen en andere mededelingen waarover de douane-administratie van een Overeenkomstsluitende Staat beschikt door toepassing van deze Overeenkomst, genieten de bescherming welke de nationale wet van deze Staat geeft ten aanzien van dergelijke documenten en gegevens.

Artikel 21,

Geen verzoek om bijstand mag worden gedaan indien de douane-administratie van de verzoekende Staat, in het omgekeerde geval, niet in staat is de verlangde bijstand te verlenen.

Artikel 22,

De in deze Overeenkomst voorziene bijstand geschiedt rechtstreeks tussen de douane-administraties van de Overeenkomstsluitende Staten. Deze administraties stellen in onderling overleg de praktische uitvoering vast.

Artikel 23,

1. De bepalingen van deze Overeenkomst vormen geen beletsel voor de toepassing van een ruimer wederzijdse bijstand welke sommige Overeenkomstsluitende Staten elkaar verlenen of zouden verlenen krachtens overeenkomsten of akkoorden.

2. Deze Overeenkomst is slechts van toepassing op het Europese grondgebied van de Overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 24,

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging of goedkeuring zullen worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, dat hiervan mededeling doet aan alle ondertekende Staten.

2. Voor de Overeenkomstsluitende Staten die de akten van bekrachtiging of goedkeuring hebben nedergelegd, treedt de Overeenkomst in werking op de eerste dag van de derde maand na de nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging of goedkeuring.

3. Voor elke Staat die deze Overeenkomst later bekrachtigd of goedgekeurt, treedt zij in werking op de eerste dag van de derde maand na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of goedkeuring.

Artikel 25,

1. Deze Overeenkomst wordt voor onbepaalde tijd gesloten.

2. Elke Overeenkomstsluitende Staat kan, op ieder tijdstip, deze Overeenkomst opzeggen drie jaar nadat zij voor genoemde Staat in werking is getreden, door middel van een tot het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek te richten mededeling, dat van deze opzegging kennis geeft aan de andere Overeenkomstsluitende Staten.

3. De opzegging wordt van kracht na afloop van een termijn van zes maanden te rekenen van de datum waarop de kennisgeving daarvan door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek is ontvangen.

Deze Overeenkomst, welke is opgemaakt in één exemplaar, in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek, zal worden nedergelegd in het archief

archives du Gouvernement de la République Italienne, qui remettra une copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Rome, le 7 septembre 1967.

Pour le Gouvernement Belge:

F. STANDAERT.

Pour le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne;

Hans HERWARTH.

Pour le Gouvernement Français:

E. BURIN DES ROZIERES.

Pour le Gouvernement Italien:

G. LUPIS.

Pour le Gouvernement Luxembourgeois:

Pierre MAJERUS.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:

H. van VREDENBURCH.

van de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift ervan zal doen toekomen aan elk van de ondergetekende Staten.

Ten blyke wmlrVlm de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend,

Gedaen te Rome, de 7 september 1967,

Voor de Belgische Regering:

F. STANDAERT.

Voor de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland:

Hans HERWARTH.

Voor de Franse Regering:

E. BURIN DES ROZIERES.

Voor de Italiëense Regering:

G. LUPIS.

Voor de Luxemburgse Regering:

Pierre MAJERUS.

Voor de Nederlandse Regering:

H. van VREDENBURCH.

PROTOCOLE ADDITIONNEL.

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas, pour l'assistance mutuelle entre les Administrations douanières respectives, les plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration concordante suivante, qui forme partie Intégrante de la Convention même:

1. Les dispositions de la présente Convention n'imposent pas aux Administrations douanières l'obligation de fournir des renseignements provenant de banques ou d'institutions y assimilées,

2. L'Administration douanière d'un Etat Contractant pourra refuser de communiquer des renseignements dont la production, selon ravis de cet Etat, Impliquerait la violation d'un secret Industriel, commercial ou professionnel. Tout refus d'assistance doit être motivé et, si l'Etat requérant le désire, faire l'objet d'une discussion verbale entre les Administrations respectives.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés, ont signé le présent Protocole,

Fait à Rome, le 7 septembre 1967.

Pour le Gouvernement .. Belge:

P, ST ANDAERT.

Pour le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne :

Hans HERW ARTH. ,

Pour le Gouvernement Français:

E. BURIN DES ROZIERES.

Pour le Gouvernement Italien:

G., LUPIS.

Pour le Gouvernement Luxembourgeois:

Pierre MAJERUS.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:

H. van VREDENBURCH.

AANVULLEND PROTOCOL.

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douaneadministraties hebben de ondergetekende gevolmachtigden de volgende eenstemmige verklaring gedaan, die een integreerend deel van de Overeenkomst zelf uitmaakt :

1. De bepalingen van deze Overeenkomst verplichten de douaneadministraties niet tot het verstrekken van gegevens, verkregen van banken of daarmee gelijkgestelde Inrichtingen,

2. De douaneadministratie van een Overeenkomstsluttende Staat kan weigeren mededeling te doen van gegevens, waarvan het verstrekken, naar het oordeel van die Staat, de schending van een ntjverhets-, handels-, of beroepsgeheim met zich zou brengen. Elke weigering van bijstand wordt met redenen omkleed en zal indien de verzoekende Staat dit verlangt tussen de betrokken admillistralies worden besproken.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekeod.

Gedaen te Rome, de 7 september 1967.

Voor de Belgisch Regering :

F. STANDAERT.

Voor de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland :

Hans HERWARTH.

Voor de Franse Regering:

E, BURIN DES ROZIERES.

Voor de Itelieense Regering:

G, tuPIS.

Voor de Luxembucqse Regering:

Pierre MAJERUS.

Voor de Nederlends Regering:

H. van VREDENBURCH.

PROTOCOLE

pour l'adhésion de la Grèce
à la Convention
pour l'assistance mutuelle douanière
conclue
entre les Etats membres
de la Communauté Economique Européenne.

Les Gouvernements des Etats membres de la Communauté économique européenne,

Vu l'Accord d'association entre la Communauté économique européenne et la Grèce, signé à Athènes le 9 juillet 1961,

Considérant que cette association comporte notamment la création d'une union douanière entre les Parties, Contractantes,

Vu la Convention pour l'assistance mutuelle entre les administrations douanières respectives, signée à Rome le 7 septembre 1967.

Convaincus que l'adhésion de la Grèce à la Convention ci-dessus indiquée peut effectivement contribuer à la réalisation et au fonctionnement de ladite union douanière,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

La Grèce pourra adhérer à la Convention conclue entre la Belgique, la République Fédérale d'Allemagne, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas pour l'assistance mutuelle entre les Administrations douanières respectives, signée à Rome le 7 septembre 1967 (dénommée ci-après «Convention»),

Article 2.

L'instrument d'adhésion de la part de la Grèce sera déposé auprès du Ministère des Affaires étrangères de la République Italienne, qui notifiera ce dépôt aux autres Etats signataires de la Convention.

L'adhésion de la Grèce prendra effet à partir du premier Jour du troisième mois qui suivra celui du dépôt de l'instrument correspondant si la Convention est entrée en vigueur à cette date; dans le cas contraire, elle prendra effet à l'entrée en vigueur de la Convention,

L'adhésion sera valable à l'égard des Etats, pour lesquels la Convention sera entrée en vigueur selon les dispositions de l'article 21 de la Convention elle-même.

Article 3.

Le présent Protocole sera ratifié ou approuvé et les instruments de ratification ou d'approbation seront déposés auprès du Ministère des Affaires étrangères de la République Italienne, qui notifiera ce dépôt aux autres Etats signataires.

Il entrera en vigueur, pour chaque Etat contractant, le jour du dépôt de son propre instrument de ratification ou d'approbation,

Le présent Protocole, rédigé en un exemplaire unique, en langue allemande, en langue française, en langue italienne et en langue néerlandaise, les quatre textes faisant également foi, sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Italienne, qui remettra une copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires.

En foi de quo; les soussignés, dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Rome, le 7 septembre 1967.

Pour le Gouvernement de la Belgique :

F. STANDAERT.

Pour le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne :

Hans HERWARTH,

PROTOCOL

betreffende de toetreding van Griekenland
tot de tussen de Lid-Staten
van de Europese Economische Gemeenschap
gesloten Overeenkomst
inzake wederzijdse bijstand
tussen de douane-administraties.

De Regeringen van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland, ondertekend te Athene op 9 juli 1961,

Öoeneqende dat een zodanige Associatie mede omvat de oprichting van een douane-unie tussen de Overeenkomstsluitende Partijen,

Gezien de Overeenkomst inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douaneadministraties, ondertekend te Rome op 7 september 1967,

Ervan overtuigd dat de toetreding van Griekenland tot bovengenoemde Overeenkomst daadwerkelijk kan bijdragen tot de totstandbrenging en het functioneren van bedoelde douane-unie.

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1.

Griekenland zal kunnen toetreden tot de Overeenkomst tussen België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland inzake wederzijdse bijstand tussen de onderscheiden douaneadministraties, ondertekend te Rome op 7 september 1967 (hierna te noemen «de Overeenkomst »).

Artikel 2.

De akte van toetreding van Griekenland zal worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, dat hiervan mededeling zal doen aan de andere Staten die de Overeenkomst hebben ondertekend.

De toetreding van Griekenland zal van kracht worden op de eerste dag van de derde maand na de nederlegging van de desbetreffende akte, indien de Overeenkomst op die datum reeds in werking is getreden; indien zulks niet het geval is, zal zij van kracht worden op het tijdstip waarop de Overeenkomst in werking treedt.

De toetreding zal gelden voor de Staten voor welke de Overeenkomst in werking is getreden overeenkomstig de bepalingen van artikel 21 van de Overeenkomst,

Artikel 3.

Dit Protocol zal worden bekrachtigd of goedgekeurd en de akten van bekrachtiging of goedkeuring zullen worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, dat hiervan mededeling zal doen aan de overige ondertekenende Staten.

Het treedt ten aanzien van elk der Staten Partij bij het Protocol in werking op de dag van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of goedkeuring.

Dit Protocol, dat is opgemaakt in één exemplaar in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek, zal worden nedergelegd in het archief van de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift ervan zal doen toekomen aan elk van de ondertekenende Staten,

T'en blijk: waarvan de ondertekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend,

Gedaan te Rome, de 7 september 1967.

Voor de Belgische Regering:

F. STANDAERT.

Voor de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland :

Hans HERWARTH.

Pour le Gouvernement Français:

E. BURIN DES ROZIERES.

Pour le Gouvernement Italien:

G. LUPIS.

Pour le Gouvernement Luxembourgeois :

Pierre MAJERUS,

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:

H. van VREDENBURCH.

Voor de Finanse Regering:

E. BURIN DES ROZIERES.

Voor de Duitse Regering:

G. LUPIS,

Voor de Luxemburgse Regering:

Pierre MAJERUS.

Voor de Nederlandse Regering:

H. van VREDENBURCH.